

КОЛОРИСТИЧНІ ПРОЕКЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ РЕАЛЬНОСТІ

Актуальною постає проблематика використання колористичних символів в інформаційній реальності постмодерної цивілізації. Інформаційна реальність супроводжується колористичними символами, що є наявними в рекламі (політичній, комерційній та ін.), які впливають на формування масової свідомості громадян, змінюючи одні установки на інші, більш актуальні для даної епохи. Слід відзначити, що суттєвим моментом в постмодерні є особливе осягнення реальності, як "все, що приймається за дійсність, насправді є не чим іншим, як уявленням про неї, залежним до того ж ще й від точки зору, яку обирає спостерігач та зміна якої веде до кардинальної зміни самого уявлення. Отже, сприймання людини виявляється приреченим на "мультиперспективізм": на низку ракурсів, які постійно та калейдоскопічно змінюються, та у своєму блиманні не дають можливості пізнати її сутність" [2; 186]. Колористична символіка як загальнокультурний феномен постмодерну має поліваріативність визначень у постанові нових смислів як закономірного соціокультурного процесу. У реаліях постмодерну "гіперреальності" нове витворення колористичних форм з новими якісними визначальниками відповідає цілому комплексу культурних смислових потоків. Визначальною ознакою сучасності в інформаційному просторі є необхідність використання дигітальної інформації, в основі якої лежать техногенні технології, де числове кодування у системі комп'ютерних мереж дало "поштовх широко розповсюдженим змінам суспільства та культури, творячи дематеріалізовану добу, за якої фундаментальною категорією стає вже не матерія, а інформація, що підлягає обробці" [1; 125].

Колористична символіка супроводжує інформаційну реальність, втілюючись у різних символічно-знакових системах. Колір може застосовуватися як вид інноваційного гіперсимволу, який проектується на процеси державотворення, націєтворення, політичні зрушення, економічне та соціальне реформування. Колористичні проекції як вияви інформаційної реальності окреслюють своєрідний простір плюралістичних видозмін.

Як відзначає О.Ю. Маслов, ХХІ століття це вік війн в символічно-знакових полях, вік війн з неприйнятими (або тими, що неактуальні) в соціумі символами, які в інформаційному просторі означаються й колористичними вимірами. В. Нікітаєв відмічає особливості тенденцій розвитку сучасних цивілізаційних процесів, наприклад зауважує, "що тероризм ХХІ століття наносить свій удар переважно по символічних об'єктах" [3], які несуть символіку володарювання над світом.

Світ постмодерних текстів-колажів супроводжується колористичними уявленнями, які представлені в інформаційній реальності як сучасному інтерактивному просторі, що постійно модернізується. У цьому просторі задіяна цілісна система циркулятивних колористичних смислів (смисли посилення та смисли зникнення), які є культурно прийнятними (наділені позитивними смислами) або культурно відторгнутими (наділені негативними смислами) соціумом як механізми утворення нових смислових структур.

Реальність сучасного світу створює підґрунтя для різних проявів нової інформаційної реальності, що має конструктивні культурні інтерпретації колористичної символіки у віртуальному просторі. Вивчаючи віртуальну реальність, М. Постер зауважує на процесі пізнання цієї реальності, у якій втрачається смисл, цілісність та об'єктивність часо-просторового виміру "ефекту реального світу". Відносно пізнання самого реального світу, віртуальна реальність формує проекції-колажі множинності світів як особливості самої природи реальності, породжуючи симулякри, особливі "відчужені" знакові реалії, які підмінюють ціннісні смислові структури реального світу і визначаються у множинності проявлень.

Отже, інформаційна реальність стає полем для виявлення колористичних проекцій як загальнокультурних феноменів знаково-символічних та ціннісно-смислових систем культури.

Література:

1. Д. Вайс. Дигітальна культура // Енциклопедія постмодернізму / За ред.: Ч. Вінквіста, В. Тейлора; Пер. з англ. В. Шовкун; Наук. ред. перекл. О. Шевченко / Деніс Вайс. – К.: Основи, 2003. – 503 с.
2. Ильин П. Структурализм. Деконструктивизм. Постмодернизм. – М.: Добросвет, 1996 / П. Ильин. – 365 с.
3. Маслов О.Ю. Концепция интеллектуальных символов и символно-знаковых полей. (Демо-версия) / О.Ю.Маслов / <http://www.polit.nnov.ru/2007/05/08/symbolconcept/>.